"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ଦୈବୀ ଗୁଣର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଏବେ ନିଜର ଦାୟିତ୍□ ଦେବାକୁ ହେବ, ନିଜ ଭିତରୁ ସବୁ ଆସୁରୀ ଗୁଣକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବର ବରଦାନ ମିଳିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ପାଇଁ କେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ପାଇଁ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାର ପରିଶ୍ରମ କର । ଯେତେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ସେତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବ ଏବଂ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ, ପୁଣି ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଫୁଲ ଭଳି ହୋଇଯିବ । ଯୋଗ କରିବା ଦ୍□ାରା ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ, ପାପର ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମା ହାଲୁକା ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତା' ସହିତ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ କ'ଣ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? କହୁଛନ୍ତି ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମତଃ ଅଧିକ ଆୟୁଷ ଦରକାର କାହିଁକି ନା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ଆୟୁଷ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା । ୧୫୦ ବର୍ଷ ଆୟୁଷ ଥିଲା, ତେବେ ଏତେ ଅଧିକ ଆୟୁଷ କିପରି ମିଳିଥାଏ? ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବା ଦ୍□ାରା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଆୟୁଷ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଉପରକୁ ଚଢୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେମାନେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହେବା ଦ୍□ାରା ଆମର ଆୟୁଷ କମିଗଲା । ଆମର ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନ ଥିଲା । ବିଲ୍କୁଲ୍ ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଜୀବନ ଆମର ପୁରୁଣା ଅଟେ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଆୟୁ ବଢାଇବାର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ତୁମେ ଯେପରି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକ ଆୟୁଷ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଥିଲ ସେହିପରି ପୁଣି ହୋଇଯିବ । ଆୟୁଷ ଛୋଟ ହେବା ଦ୍□ାରା ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ରହିଥାଏ । ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳୁଛି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର କେବେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ତୁମର ଆୟୁଷ ସେତେ ଅଧିକ ହେବ ଏବଂ ସବୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଆସିବ ନାହିଁ, ଆଉ ତୁମକୁ କ'ଣ ଦରକାର? ତୁମେ କହୁଛ - ଆମକୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେ ଏଭଳି ପଦ ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ତୁମେ ଏହିଭଳି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମକୁ ଦୈବୀ ଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ? ଅବଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବା, ଛି-ଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା - ଏ ସବୁ ଅବଗୁଣ ଅଟେ । ସବୁଠାରୁ ବଡ ଅବଗୁଣ ହେଉଛି ବିକାରର, ଯାହାକୁ ଖରାପ ଚରିତ୍ର କୁହାଯାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ଏବେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଏହି ସବୁ ବିକାର ଗୁଡିକୁ, ଅବଗୁଣ ଗୁଡିକୁ ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି ବିକାରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଜନ୍ମରେ ଯାହା କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତାହା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି - ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ଯେଉଁ ବୋଝ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚଢି ରହିଛି, ତାହା ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ବାହାରିଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଆମେମାନେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ବିକାରୀ ହୋଇଛୁ । ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ଯେ ଆଉ କେବେ ହେଲେ ବିକାରୀ ହେବୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା କହିଛନ୍ତି ଯଦି ପତିତ ହେବ ତେବେ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତା' ସହିତ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ, କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରାଇବା କାରଣରୁ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ ଚାଲିଗଲ । ଏହିଭଳି ବହୁତ ପିଲା ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେ ଏହି ବିକାରୀ ଧନ୍ଦା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେହି-କେହି ବହୁତ ଭଲ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଥା'ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହୋଇ ରହିବୁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଭାବନ୍ତି - ପବିତ୍ରତା ହିଁ ବହୁତ ଭଲ । ପବିତ୍ର ଏବଂ ଅପବିତ୍ର, ଦୁନିଆରେ ଅପବିତ୍ର ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ପାଇଖାନା ଯିବା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତା ଅଟେ ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ସ୍ନାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅପବିତ୍ରତା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଥାଏ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା, ଲଢେଇ-ଝଗଡା କରିବା - ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଧରି ପାପ କର୍ମ କରିଆସିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସବୁ ଅଭ୍ୟାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମକୁ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ମହାନ ଆତ୍ମା ତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କେହି ତ ସେହିଭଳି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ସମସ୍ତେ ତମଃପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ଗ୍ଲାନୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ପାପ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପାପ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତମଃପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି - ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ

ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମହିମା ଗାୟନ କରିଆସୁଥିଲ, ଏବେ ତୁମକୁ ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ କେତେ ମିଠା-ମିଠା ସୁଗନ୍ଧିତ ଫୁଲ ଥିଲ, ଏବେ କିନ୍ତୁ କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାରଣ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୁମର ଆୟୁଷ ବଢିବ, ପାପ ମଧ୍ୟ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ମୁଣ୍ଡରୁ ବୋଝ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ନିଜର ଦାୟିତ୍□ ନେବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଭିତରେ କ'ଣ-କ'ଣ ଅବଗୁଣ ସବୁ ରହିଛି ତାକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଯେମିତି ନାରଦଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ପଚରାଗଲା - ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛ? ତେବେ ସିଏ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଯେପରି କାହାର ପିତା ଯଦି ମହାରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ସିଏ କହିଥାନ୍ତି କି ମୋର ପିତା ମହାରାଜା ଅଟନ୍ତି, ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ମହାରାଜା ଭଲ ସ୍□ଭାବର ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେବେ କ୍ରୋଧ ଆସି ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଧୀରେ ଧୀରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଳା କମି କମି ଗଲାଣି । ସବୁ ଅବଗୁଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଗଲାଣି । କଳା କମି ଗଲାଣି । ସମସ୍ତେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେଣି । ତମଃପ୍ରଧାନତା ବି ଯେମିତିକି ଅନ୍ତିମ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କେତେ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ଅବିନାଶୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମର ଚିକିତ୍ସା ଚାଲିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ୫ ବିକାର ତ ତୁମକୁ ଘଡି ଘଡି ହଇରାଣ କରିବ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ, ମାୟା ତୁମକୁ ତଳକୁ ଖସାଇବା ପାଇଁ ସେତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ଯାହାକି ମାୟାର କୌଣସି ତୋଫାନ ହଲଚଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ରାବଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ନୁହେଁ ବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣକୁ ହିଁ ମାୟା କୁହାଯାଏ । ଆସୁରୀ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମନୁଷ୍ୟ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ କିଏ? ଏହି ବହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ କ'ଣ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ଏମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏମାନେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ କାହିଁକି ବୋଲାଉଛନ୍ତି? ବ୍ରହ୍ମା କାହାର ସନ୍ତାନ? ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାର ଅଛି । ଏହି ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆୟୁଷ୍ମାନ ଭବ, ଧନବାନ ଭବ.... ବାବା ତୁମର ସବୁ ମନକାମନା ପୂରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ବରଦାନ ଦ୍□ାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଦେବାର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ଅଧିକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କି ଏଭଳି ଏଭଳି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍□ର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପୁଣି ଶିବବାବାଙ୍କୁ କିପରି ମନେ ପକାଇବେ! ସେମାନେ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଶିବଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ପଚାର? ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ଭଗବାନ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଦୟାର ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ପଚାରିବେ ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି? ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ନ ଥିଲାବେଳେ ପାପ କର୍ମରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ କେତେ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତି ପ୍ରତି କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରହିଛି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ନିର୍ଜଳ । ବ୍ରତ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ପାଠ ପଢୁଛ ଆଉ ଦେଖ ଭକ୍ତମାନେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସବୁକୁ ଦେଖି ତୁମକୁ ଏବେ ହସ ଲାଗୁଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତି କରି କରି ସମସ୍ତେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଉପରକୁ ତ କେହି ଚଢିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଯାହା ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଶିକ୍ଷକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସେବକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା! କାରଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ସେବା କରିଥାନ୍ତି! ଏମାନେ ସରକାରୀ ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛି ମଧ୍ୟ । ବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । କେହି ଏହିଭଳି ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ତମଃପ୍ରଧାନ । ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଯାହା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ତାହା ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ସବୁ ହତ୍ୟା, ଡକାୟତି ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ନ କରୁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ଏହା ଶତ ପ୍ରତିଶତ ତମଃପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମକୁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । କାରଣ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିପାରିବ । ଭଗବାନ ପିତା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି - ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରଥରେ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛ, ତେଣୁ ତୁମର ବହୁତ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ଯେ କିପରି ବାବାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସିଧାସଳଖ ଶୁଣିବୁ, କିପରି ବାବାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଆସିବୁ । ଏଠାରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ମା' ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହା ଗୋଟିଏ ପରିବାର ହୋଇଗଲା ନା । ସେହି ଦୁନିଆ ତ ଆସୁରୀ ଅଟେ । ତୁମେ ସେହି ଆସୁରୀ ପରିବାରରେ ରହି ରହି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ସବୁ କର୍ମଧନ୍ଦା ଛାଡି ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତେଜ ହେବା ପାଇଁ ଆସୁଛ । ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ରୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ପରିବାରକୁ ଆସି ବସିଛ । ଲୌକିକ ଘରେ ତ ଏଭଳି ପରିବାର ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେହି ଗୋରଖ ଧନ୍ଦାରୁ ବାହାରି ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କର । ତୁମକୁ ସୁଗନ୍ଧିତ ଫୁଲ ହେବାର ଅଛି । ଫୁଲରେ ହିଁ ସୁଗନ୍ଧ ରହିଥାଏ । ସମସ୍ତେ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଅରଖ ଫୁଲକୁ ତ କେହି ଧରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଫୁଲ ନେଇ ଆସିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ କହିଥା'ନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ହେବାର ଅଛି । ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ କି ଏହି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ଛାଡି ଚାଲିଯିବେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ରୋଜଗାର କରିବା ଦରକାର ଏବଂ ବହୁତ ହର୍ଷିତମୁଖ ହୋଇ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ଦରକାର । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ତେବେ ତୁମକୁ କେବେ ଥକ୍କା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି କେତେ ବି ଭ୍ରମଣ କର, ଏଠାରୁ ଯଦିଓ ତଳକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁରୋଡ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ଚାଲି ଚାଲିଯିବ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଥକ୍କା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ ଓ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର କେତେ ଲାଭ ହେଉଛି, ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା ବୋଲି କିପରି କୁହାଯିବ । ପତିତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ'ଣ କେହି ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି! ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି କନ୍ୟାର ଉଦାହରଣ ରହିଛି - ଯେତେବେଳେ ସିଏ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଛି ପୁଣି ଦୁଃଖରେ ଡାକୁଛି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଆରେ, ପତିତ କାହିଁକି ହେଲ ଯାହା ଫଳରେ ଡାକିବାକୁ ପଡିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ତ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ, କାହିଁକି ନା ଏହା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ରାବଣର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି - ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏବେ ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ରାମରାଜ୍ୟ । ଯଦି କେବଳ ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କୁଆଡେ ଗଲା? ତେବେ ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ନୂଆ ନୂଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ, ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛ । ତେବେ କାହା କାହାକୁ ପୁଣି ଏଭଳି ସଂଗ ମିଳି ଯାଇଛି ଯାହା ଫଳରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ବଦଳରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ପତିତ ହେବାର ହିଁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯାହାକି ପତିତ କରିଦେଉଛି, ହରାଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ରକ୍ଷା କର । ବାଃ, ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ରକ୍ଷା କରାଯାଉଛି କି! ଏହି ମାୟାର ଗୁଳି ବନ୍ଧୁକର ଗୁଳିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଟେ । କାମ ବିକାରର ଚୋଟ ଖାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସିବା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମର ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା କିପରି ଆସିଛନ୍ତି, କେଉଁଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି, କିପରି ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି? ମହାଭାରତରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି - ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ରଥରେ ବସି ଭଗବାନ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି? ତେବେ ବାବା ଯିଏକି ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସିଏ ନିଜେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଅପବିତ୍ରତାର ଯାହାବି ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ସବୁ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁଃଖ ଦେବା, ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବା.... ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଅପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହା ତୁମକୁ କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜେ ନିଜକୁ ରାଜତିଳକ ଲଗାଇବାର ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବୁଦ୍ଧିକୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଜଞ୍ଜାଳରୁ, ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା କରି ସୁଗନ୍ଧ ଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଗୁପ୍ତ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଶୁଭଚିନ୍ତନର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଶୁଭଚିନ୍ତକମଣୀ ହୁଅ ।

ଆଜିର ବିଶ୍□ରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଚିନ୍ତାମଣୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଚିନ୍ତାମଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତକମଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ଶୁଭଚିନ୍ତନର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ ସେହିଭଳି ତୁମେ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ମଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର

ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଚମକ ବା କିରଣ ସାରା ବିଶ୍□ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ନିଜର କାର୍ୟ୍ୟ କରୁଛି । ଏହିଭଳି ପ୍ରେରଣା ମିଳିବା ଏବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି, ଶେଷରେ ସେମାନେ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆସି ଠିକଣା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବାପଦାଦାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ମନ-ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ କ୍ଲିଅର ରଖ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***